

Sygn. akt V KZ 49/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **T. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 października 2021 r.

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie upoważnionego Sędziego Sądu  
Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 sierpnia 2021 r., sygn. akt II AKz (...)

o odmowie przyjęcia kasacji

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKz (...)

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 2 czerwca 2021 r., sygn. akt III Ko (...)

w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł :**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 16 sierpnia 2021 r. upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w (...) na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy T. M. od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKz (...) utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 2

czerwca 2021 r., sygn. akt III Ko (...) w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej dotyczącej wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt III Ko (...), jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść zarządzenia, tj. art. 519 k.p.k. poprzez bezzasadne przyjęcie, że kasacja nie przysługuje od postanowienia sądu odwoławczego w przedmiocie sprostowania omyłki rachunkowej dotyczącej wyroku sądu okręgowego orzekającego w pierwszej instancji.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji i skierowanie sprawy do rozpoznania Sądowi I instancji, w celu skorygowania oczywistej omyłki rachunkowej mającej wpływ na treść orzeczenia.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie jest niezasadne. Zgodnie z art. 519 k.p.k. od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. może być wniesiona kasacja. Powyższy przepis reguluje zakres przedmiotowy kasacji, przy czym chodzi tu o zakres przedmiotowy kasacji wnoszonej przez strony. Powyższe ograniczenia nie dotyczą zaś podmiotów kwalifikowanych wymienionych w art. 521 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik wnioskodawcy T. M. wniósł kasację od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKz (...) utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 czerwca 2021 r., sygn. akt III Ko (...) w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, dotyczącej wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt III Ko (...). Jako, że orzeczenie Sądu odwoławczego w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej (rachunkowej) nie pozostaje w kręgu orzeczeń z art. 519 k.p.k., których kontestowanie możliwe jest w drodze nadzwyczajnego środka zaskarżenia jakim jest kasacja, w pełni słuszne i trafne było rozstrzygnięcie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) o odmowie przyjęcia kasacji, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Słuszności zaskarżonego zarządzenia nie zdołała podważyć argumentacja skarżącego przedstawiona w zażaleniu, nie zawierająca żadnych konkretnych zarzutów pod adresem kontestowanego rozstrzygnięcia, a jedynie teoretyczne rozważania odnośnie do instytucji sprostowania orzeczenia uregulowanej w art. 105 § 1 i 2 i 3 k.p.k. i zakresu stosowania tej instytucji.

Niezależnie od powyższego dostrzec też trzeba, że instytucja sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej nie może służyć do merytorycznej korekty orzeczenia, do czego w istocie zmierzało żądanie skarżącego. Jeśli bowiem istotnie wystąpił wskazywany błąd co do określenia jednego ze wskaźników służących wyliczeniu należnych kwot tytułem zadośćuczynienia czy odszkodowania, skutkujący w efekcie błędnym zdaniem strony określeniem ostatecznej wysokości zasądzonych kwot, to z pewnością nie jest to omyłka pisarska, lecz wada orzeczenia, której usunięcie możliwe jest jedynie w trybie procesowej korekty prawomocnego już orzeczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.